

Sag anlagt den 8. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-122/11)

(2011/C 160/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Kreuschitz et G. Rozet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁽¹⁾, samt artikel 18 og 45 TEUF, der fastsætter princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, idet det ikke med virkning fra den 1. august 2004 har ophævet den bopælsbetingelse, der var til hinder for indeksreguleringen af pensioner udbetalt til EU-borgere og EØS-borgere, der er bosat uden for et land, der har indgået en gensidighedsaftale med Belgien, og idet det ikke har afskaffet den forskelsbehandling, som de har været udsat for i hele perioden før den 1. august 2004 som følge af, at de har været afskåret fra at få udbetalt en del af deres pension.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at de nationale retsfor skrifter medfører forskelsbehandling i forhold til statsborgere i de øvrige medlemsstater, for så vidt som det udelukkende er disse sidstnævnte, der underlægges et krav om bopæl i en af medlemsstaterne eller i et land, der har indgået en gensidighedsaftale med Belgien, for at opnå indeksregulering af deres pension for perioden indtil 1. august 2004.

Kommissionen gør desuden gældende, at der i forordning (EF) nr. 883/2004 ikke længere er fastsat noget krav om bopæl på en af medlemsstaternes område for at kunne påberåbe sig ligebehandlingsprincippet. De personer, der er omfattet af denne forordning, kan derfor anmode om, at dette princip anvendes, selv om de bor i et tredjeland. En stat kan således ikke forbeholde indeksregulering af pensionerne for sine egne borgere, men skal ligeledes udstrække den til at gælde for pensionister, der bor i et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT L 166, s. 1, berigtigelse EUT L 200, s. 1.

Sag anlagt den 25. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-145/11)

(2011/C 160/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og A. Marghelis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 32 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler⁽¹⁾, idet den har nægtet at anerkende to ansøgninger om markedsføringstilladelser for veterinærlægemidlerne CT-Line 15 % Premix og CT-Line 15 % Oral Powder inden for rammerne af den i direktivet foreskrevne decentraliserede procedure.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har Kommissionen gjort gældende, at direktiv 2001/82/EF ikke tillader en medlemsstat at foretage en retlig og videnskabelig vurdering af en ansøgning i henhold til den decentraliserede procedure. Godkendelsesfasen tjener udelukkende det formål at efterprøve, om de indgivne aktstykker er identiske i alle medlemsstaterne, om de er fuldstændige, og om de indeholder en liste over de berørte medlemsstater, i overensstemmelse med de i direktivets artikel 32, stk. 1, fastsatte betingelser. Sagsøgeren foreholder således sagsøgte, at denne har afslået ansøgninger om tilladelser med henvisning til bl.a. lægemidlets sammensætning og dispenseringsform, dets angivelige manglende overensstemmelse med national lovgivning og mulige risici for den offentlige sundhed.

Kommissionen har ligeledes anført, at de berørte medlemsstater på valideringsstadiet er forpligtede til at godkende den evalueringsrapport, som referencemedlemsstaten har udstedt, medmindre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet påberåbes i henhold til direktivets artikel 33. De franske myndigheder har imidlertid ikke fulgt den i denne artikel foreskrevne procedure.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, EFT L 311, s. 1.